

Мовно-літературна галузь
Освітній компонент:
Мови корінних народів та національних меншин
України

Навчальна програма
з мови іврит
(складник типової освітньої програми)
для 1-2 класів
закладів загальної середньої освіти

Пояснювальна записка

Навчальна програма з мови іврит для закладів загальної середньої освіти розроблена відповідно до Закону України «Про освіту» (2017), Державного стандарту початкової освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 року № 87. Вона є складником типової освітньої програми та базується на відповідних ключових Європейських компетентностях: уміння вчитися впродовж життя, спілкуватися державною українською мовою і мовою іврит, спілкуватися іноземними мовами, застосовувати природничі науки і технології, використовувати математичні, інформаційно-комунікаційні, соціальні і громадянські, здоров'язбережувальні, загальнокультурні і підприємницькі компетентності.

Метою початкового курсу вивчення мови іврит у закладах загальної середньої освіти є розвиток особистості дитини засобами різних видів мовленнєвої діяльності, формування ключових, комунікативної та читацької компетентностей мовою іврит; розвиток здатності спілкуватися мовою для духовного, культурного й національного самовияву, формування шанобливого ставлення до культурної спадщини етносів, що населяють Україну; розвиток емоційно-чуттєвого досвіду, мовленнєво-творчих здібностей учнів; формування навичок усвідомленого підходу до розуміння та порівняння мовних елементів української та мови іврит для подальшого планомірного їх вивчення.

Для досягнення мети у програмі комплексно реалізуються освітня, виховна і розвивальна функції мови. Освітня функція спрямована на розвиток розумових здібностей сучасних учнів, їхньої пізнавальної активності, самостійності, сприяє формуванню комунікативної компетенції у відповідності до положень Стандарту початкової загальної освіти, усвідомлення учнями значення мови для життя у мультилінгвальному та полікультурному світовому просторі.

Виховна функція спрямована на формування всебічно розвиненої особистості, її індивідуальних якостей, а саме: позитивного ставлення до мови як засобу спілкування та основи культурної спадщини народу – носія цієї мови, збереження культури, народних звичаїв та традицій, формування поваги та толерантного ставлення до представників інших культур і національностей, культури спілкування, загальноприйнятої в сучасному багатомовному та полікультурному світі.

Розвивальна функція мови зорієнтована на формування творчої особистості, адже пізнавальні процеси продуктивно впливають на розвиток мислення, пам'яті, уяви, спостережливості; розвиток потреби подальшого самовдосконалення у сфері використання мови, здатності переносити знання й уміння у нову ситуацію шляхом виконання проблемно-пошукової діяльності.

Досягнення поставленої мети передбачає виконання таких **завдань**:

– виховання в учнів позитивного емоційно-ціннісного ставлення до української мови та мови іврит, читання, дитячої книжки, формування

пізнавального інтересу до художнього слова, прагнення вдосконалювати своє мовлення;

- розвиток мислення, мовлення, уяви, інтелектуальних і літературно-творчих здібностей школярів, сприяння індивідуальному самовияву учнів та взаємодії між ними через розвиток комунікативних умінь;

- формування повноцінних навичок читання і письма, уміння брати участь у діалозі, інсценізаціях, створювати короткі усні й письмові монологічні висловлення;

- формування вмінь працювати з різними видами та джерелами інформації;

- ознайомлення учнів з дитячою літературою різної тематики й жанрів, формування прийомів самостійної роботи з дитячими книжками;

- формування умінь опрацьовувати тексти різних видів (художні, науково-популярні, навчальні, медіатексти);

- формування первинних навичок співпраці в парах, групах та команді; виконання різних ролевих функцій у колективі;

- дослідження мовних одиниць і явищ, опанування початкових лінгвістичних знань і норм виучуваної мови;

- залучення молодших школярів до практичного застосування умінь з різних видів мовленнєвої діяльності в навчальних і життєвих ситуаціях.

Відповідно до зазначених мети і завдань вивчення мови іврит виділено такі **змістові лінії** навчальної програми: «Взаємодіємо усно», «Читаємо», «Взаємодіємо письмово», «Досліджуємо медіа», «Досліджуємо мовні явища».

Зміст типової навчальної програми не обмежує самостійності й творчої ініціативи вчителя, бо передбачає гнучкість у розподілі навчального матеріалу та урахування потреб учнів, зумовлених віковими особливостями школярів та реаліями суспільного життя.

Принципи відбору змісту навчання зумовлені методичними засадами, а саме:

- поступовим зростанням складності;

- циклічною повторюваністю тем з подальшим розширенням;

- мотивованим відбором тем, обґрунтованим віком та інтересами школярів;

- відповідністю змісту меті навчання мови іврит для її подальшого вивчення у 5–12 класах;

- можливістю реалізації бікультурних і білінгвальних співставлень;

- використанням діалогу культур та етнокультурного (національно-регіонального) компоненту на різних етапах навчання;

- оптимізацією навчального процесу з метою збереження фізичного, психічного та емоційного здоров'я молодших школярів.

Методичними засадами є:

- використання сучасних освітніх навчальних і ігрових технологій;

- розвиток особистості дитини, його мовленнєвих і розумових здібностей;

комунікативний підхід: оволодіння основами літературної мови іврит як засобу спілкування на практичній основі;

формування комунікативних, соціальних і предметних компетентностей;

оволодіння усіма видами мовленнєвої діяльності (говоріння, читання, аудіювання, письмо) відбувається поступово та інтегровано;

поступово-концентрична презентація мовного та мовленнєвого навчального матеріалу;

пріоритетне засвоєння норм літературної мови, відмінних від особливостей говірки, діалекту;

використання знань, вмінь та навичок, що придбані в процесі вивчення інших мов;

правильне використання принципу апроксимації, що сприятиме подоланню учнями страху перед евентуальною (можливою) помилкою та підвищенню рівня їхньої мовленнєвої активності.

Змістова лінія **«Взаємодіємо усно»** спрямована на формування в молодших школярів умінь сприймати, аналізувати, інтерпретувати й оцінювати усну інформацію та використовувати її в різних комунікативних ситуаціях, спілкуватися усно з іншими людьми в діалогічній і монологічній формах заради досягнення певних життєвих цілей.

Робота з аудіювання передбачає розвиток у дітей уміння *зосереджено слухати* все більш тривалі й складні висловлювання, розуміти їх з першого представлення, удосконалення слухової пам'яті. З цією метою слід розвивати *мовленнєвий слух* учнів, уміння уважно прислухатися до інформації й диференціювати у звуковому потоці специфічні елементи – схожі, але не однакові слова; слова певного складового складу; речення, що складаються з відповідної кількості слів; паузи в реченні тощо. При цьому результатом аудіювання має бути *розуміння* прослуханого: усвідомлення значення окремих елементів висловлювання (слів, сполучень слів, речень); його фактичного змісту.

При аудіюванні важливо не лише аналізувати зміст тексту, але й розуміти логіку його побудови, доцільність кожної із структурних частин, інтонаційні особливості деяких речень (що містять питання, спонування); прислухатися до використання мовних засобів для створення певного настрою, враження та ін.

Для аудіювання слід добирати або складати текст, який відповідає навчальним завданням та тематиці спілкування, його обсяг та ступінь складності має відповідати віковим особливостям учнів. Як аудіотексти можуть бути використані художні, науково-художні твори чи їх фрагменти, а також зв'язні висловлювання вчителя про Україну, її природу, видатних людей, у тому числі про письменників, художників, музикантів; про світ життя сучасної дитини (родина, школа, дружба, пригоди, захоплення); про шанобливе ставлення до мови іврит і мов народів Європи, у тому числі про мовні цікавинки (про значення, походження слова, про спосіб виконання цікавого завдання тощо). Бажано використовувати й тексти

культурологічного змісту (про звичаї і традиції українців, єврейського народу, інших народів, які проживають в Україні).

Навчання говоріння передбачає цілеспрямовану *комплексну роботу* із збагачення словникового запасу школярів, виховання звукової культури мовлення, оволодіння граматичним ладом мовлення, розвитку виразності й зв'язності висловлювання, уміння розрізняти особливості й брати участь у діалозі й монологі. При цьому використовують відомості про текст, про особливості мовленнєвого висловлювання, які учні отримали на уроках української мови (про тему й основну думку, структуру висловлювання, необхідність дотримуватися мовленнєвого етикету, враховувати особливості ситуації спілкування тощо).

У навчанні говоріння значна роль відводиться ігровим формам організації мовленнєвої діяльності: дидактичні ігри та ігри з логічним навантаженням сприятимуть розширенню й уточненню лексичного запасу молодших школярів; рухливі ігри із супровідними текстами й сюжетно-рольові, творчі ігри дозволять учням чітко визначити характер мовленнєвої ситуації, місце дії, підготовку співрозмовника, мету висловлювання.

Для розвитку діалогічного й монологічного усного мовлення необхідно створювати такі навчально-мовленнєві й комунікативні ситуації, які б стимулювали учнів висловлювати свої думки, почуття, потреби обговорювати проблеми, що їх цікавлять. Важливо вчити дітей висловлювати власну думку про ту чи іншу подію, явище; аргументувати свою думку, позицію; коректно вислуховувати інші думки, зіставляти їх з власною позицією.

При цьому слід широко застосовувати роботу в парах або невеликих групах, що створюватиме умови для активізації мовленнєвої діяльності більшості учнів класу, засвоєнню школярами культури спілкування, навичок використання формул мовленнєвого етикету, уміння уважно й доброзичливо вислуховувати співрозмовника; погоджуватися з ним або виражати незгоду в тактовній формі, сказати приємне тощо.

Змістова лінія «**Читаємо**» передбачає формування в учнів повноцінної навички читання, умінь самостійно вибирати й опрацьовувати літературні тексти різних видів, дитячі книжки, висловлювати своє ставлення до прочитаного, сприймати художній текст як засіб збагачення особистого емоційно-чуттєвого, соціального досвіду, користуватися раціональними прийомами пошуку потрібної інформації в різних джерелах, працювати з інформацією в різних форматах, застосовувати її в навчально-пізнавальних, комунікативних ситуаціях, практичному досвіді.

Навчання читання передусім передбачає засвоєння механізму плавного складового читання або читання цілими словами, нормативне озвучування прочитаного у відповідності з правилами літературної вимови, адекватне розуміння представленої інформації, виховання інтересу й любові до читання, до дитячої літератури, виховання засобами художнього слова громадянина України, формування позитивних естетичних смаків, розвиток емоційних почуттів школярів, формування моральних якостей молодшого

школяра, стимулювання пізнавальних інтересів, інтелектуальних здібностей, удосконалення мовлення.

З цією метою необхідно ознайомити школярів із специфічними літерами графіки мови іврит, сприяти закріпленню продуктивних способів читання (спочатку – плавно по складах, потім – плавно цілими словами).

Подальша робота з читання передбачає розвиток у дітей таких умінь:

читати *вголос* плавно, правильно, усвідомлено, виразно;

в темпі, що відповідає швидкості звичайного усного мовлення, орієнтуючи своє читання на слухача;

читати *мовчки* незнайомий текст із швидкістю, яка дещо вища за швидкість читання вголос, розуміти прочитане;

самостійно працювати з книгою (навчальною, пізнавальною, художньою, довідковою).

Роботу з читання слід організувати так аби читання учнів регулярно використовувалось як вид мовленнєвої діяльності (специфічна форма спілкування з автором повідомлення), важливий для вирішення різноманітних навчально-пізнавальних завдань: малювання за текстом, виготовлення предмета за прочитаною інструкцією, читання для слухача з метою донести зміст незнайомого йому тексту тощо.

Робота з читання передбачає також удосконалення у школярів уміння працювати з книгою як джерелом інформації.

З цією метою необхідно систематично пропонувати школярам завдання на знаходження певної сторінки в книзі, не гортаючи всю підряд; користування змістом; визначення на сторінці тексту із заданим змістом; диференціацію шрифтів (звичайний, жирний, курсив); розуміння призначення умовних позначок та ін.; а також на користування дитячою бібліотекою, самостійний вибір творів для читання.

Матеріалом для читання мають бути твори, що стимулюють інтерес до читання дитячої літератури, сприяють вихованню громадянських почуттів й уявлень, навчають дітей бачити гармонію у природі, мистецтві, житті людей. Важливо продемонструвати молодшим школярам авторське, тематичне й жанрове розмаїття світу дитячої літератури, допомогти учням сформувати особисті художні переваги, естетичний смак.

Коло читання складають тексти різних стилів (розмовного, художнього, науково-популярного), родів літератури (епічні, ліричні) й різних жанрів (загадки, прислів'я, приказки, казки, легенди, оповідання, вірші, байки тощо). Для читання молодшим школярам пропонуються твори усної народної творчості та твори майстрів художнього слова достатньо різноманітної тематики: минуле й сучасне України та єврейського народу, їх звичаї і традиції, відомості про найбільш відомих письменників-класиків і сучасників, які пишуть для дітей та про дітей, про повсякденне життя й дитячі клопоти, про навчання й відпочинок, пригоди, природу, рослинний і тваринний світ, про піклування дорослих і дітей про нього.

Змістова лінія «**Взаємодіємо письмово**» спрямована на формування в молодших школярів повноцінної навички письма, умінь висловлювати свої

думки, почуття, ставлення та взаємодіяти з іншими людьми в письмовій формі, виявляти себе в різних видах мовленнєво-творчої діяльності.

Опанування графічної системи мови, розвиток техніки письма, культури оформлення письмової роботи передбачають позитивне перенесення відповідних умінь, сформованих на уроках української мови. При цьому формування правописних навичок може супроводжуватися негативним перенесенням знань й умінь, автоматизованих на уроках мови іврит, що потребує цілеспрямованої роботи щодо попередження алфавітних й орфографічних помилок. Репродуктивні види графічних завдань (списування, письмо по пам'яті, зорові й зорово-слухові диктанти), що використовуються в необхідній кількості й з поступовим нарощуванням правописних труднощів, будуть сприяти стабілізації техніки письма школярів. Проте важливо не зловживати репродуктивними завданнями, оскільки вони не сприятимуть вирішенню комунікативних завдань. Для розвитку у дітей інтересу до продукування писемного мовлення доцільно впроваджувати творчі письмові роботи, наприклад, вільний диктант, переказ, твір, вільне письмо. При цьому слід організувати роботу так, аби у тих, хто виконує письмове завдання, обов'язково були читачі або співавтори.

Змістова лінія **«Досліджуємо медіа»** передбачає формування в учнів умінь аналізувати, інтерпретувати, критично оцінювати інформацію в медіатекстах та використовувати її, створювати прості медіапродукти.

Змістова лінія **«Досліджуємо мовні явища»** спрямована на дослідження учнями мовних одиниць і явищ з метою опанування початкових лінгвістичних знань, норм літературної вимови та правил правопису, на формування в молодших школярів умінь послуговуватися мовою іврит в усіх сферах життя, дотримуючись її літературних норм.

Вивчення молодшими школярами елементів синтаксису необхідно для усвідомленої диференціації одиниць мовлення, розуміння логіки створення зв'язного висловлювання (діалогічного й монологічного текстів), адекватного ситуації спілкування інтонування речень.

Опанування синтаксичних понять відбувається з урахуванням знань, умінь і навичок, які сформовані при вивченні синтаксису української мови. Аналогічні в українській мові та мові іврит суттєві ознаки тексту (відповідність одній темі, логічність подій, розвиток дій) і речення (група слів, зв'язаних між собою з допомогою запитань, завершеність інформації) дозволяють раціонально організувати опанування цих понять на уроках мови, використовуючи елементи багатомовного навчання: закріпити термінологію українською мовою та мовою вивчення, практикувати в аналізі готового висловлювання, а потім в самостійній побудові комунікативно затребуваних синтаксичних одиниць. При цьому максимальна увага має приділятися структурі, зв'язності тексту, наявності в ньому основної думки, добору засобів зв'язку між реченнями.

В роботі над реченням передбачається робота над розумінням змісту, побудовою та використанням в мовленні речень, різних за метою висловлювання, а також окличних речень. В ході вивчення молодшими

школярами елементів синтаксису доцільно сформувати уміння диференціювати й використовувати однорідні члени й звертання в реченні.

Програми націлюють також на спостереження над простими і складними реченнями, на формування практичних умінь розрізняти ці речення в усній і письмовій формі.

Доцільним є з'ясування зв'язку слів у реченні, поширення його за допомогою запитань, а також утворення сполучень слів з прийменниками й без прийменників (у зіставленні з українською мовою), використання їх в реченні.

Вивчення фонетико-графічного матеріалу в початковому курсі мови пояснюється необхідністю формування у школярів нормативних читання й письма, дотримання при говорінні норм літературної вимови, розпізнавання лексичного значення слів при зміні звука або наголосу.

Значна увага має приділятися розвитку слухо-артикуляційних навичок: ділити слова на склади, знаходити наголошений голосний, розрізняти на слух й відтворювати звуки виучуваної мови, а також схожі, але не тотожні звуки української мови та мови вивчення, зіставляти звук і відповідну йому букву. Програма початкового навчання не планує застосування повного звуко-буквеного розбору, особливо в письмовій формі. Пріоритет належить усному частковому розбору, спрямованому передусім на удосконалення артикуляційних і правописних навичок (за зразком учителя).

Основне завдання роботи над словом – збагачення й активізація словникового запасу школярів, розвиток уміння заглиблюватися у значення слова, помічати його виразно-зображувальні можливості; розвивати увагу до незнайомих слів, потребу з'ясовувати їх значення, правильно використовувати в мовленні.

Лексикологічні поняття (однозначне й багатозначне слово, пряме і переносне значення, синонім, антонім) вивчаються молодшими школярами з опорою на мови іврит. Спочатку учням пропонують завдання на спостереження за значенням слів (підготовчі словниково-логічні вправи), потім школярі аналізують суттєві ознаки поняття; відповідність виділених слів даному контексту. Метою творчих завдань є закріплення умінь використовувати лексикологічні поняття у власному мовленні, виходячи із ситуації спілкування.

Передбачено роботу над тематичними групами слів, які називають предмети, явища, характерні для національної культури: традиційні народні ігри, іграшки, забави, елементи народного костюму, предмети домашнього вжитку тощо.

Програма передбачає роботу над найбільш вживаними фразеологічними одиницями (без терміна).

Важливим аспектом навчання є формування й розвиток уміння користуватися різними словниками (шкільним тлумачним словником, словником синонімів, антонімів, перекладними двомовними словниками).

Крім роботи над лексичним значенням, в початковому курсі мови здійснюється підготовча робота над граматичним значенням слова (без

використання термінів). Школярів навчають розрізняти слова, які відповідають на питання різних частин мови, добирати відповідні групи слів; складати з ними сполучення слів, речення. Заслуговує уваги й правильне, відповідне використання службових частин мови – прийменників, сполучників, часток.

Робота над будовою слова здійснюється на пропедевтичному рівні і передбачає проведення підготовчих словотворчих спостережень й ознайомлення школярів із специфікою і роллю в мові кореня, префіксів, суфіксів, закінчень. Розбір слова за будовою необхідно поєднувати з елементами словотворчого аналізу, спостереженнями за роллю префіксів і суфіксів у творенні слів.

Така підготовка має слугувати кращому розумінню значення слова. Необхідно навчити учнів бачити різницю у значеннях споріднених слів з різними префіксами, суфіксами; бачити певну спільність значення неспоріднених слів з тим самим префіксом, з тим самим суфіксом.

В ході роботи над будовою слова продовжується розвиток орфоепічних і правописних навичок, зіставлення вимови і написання слів. Таким чином, робота над будовою слова має бути спрямована не стільки на самостійний розбір слова за будовою, скільки на збагачення й уточнення словникового запасу учнів, правильне використання слова в мовленні, вимову, написання його відповідно до літературних норм.

Формування правописних умінь у молодших школярів передбачає вміння знайти у слові місце розбіжності вимови й написання, визначити спосіб розв'язання орфографічної задачі залежно від типу орфограми (перевіряється чи не перевіряється орфограма тощо), зіставити написане зі зразком. Умовами для правописної роботи є розвинений *фонематичний слух* учнів, *уміння чітко промовити слово* за правилами вимови й написання, *орфографічна пильність*, достатньо сформовані *каліграфічні навички*, вміння правильно *виділяти у слові морфем* для здійснення перевірки написання.

Змістові лінії реалізуються через такі інтегровані курси:

у 1 класі - «Практичний усний курс» (I семестр); «Навчання грамоти» (II семестр);

2 клас – інтегрований курс «Навчання грамоти»;

3 клас – інтегрований курс навчальних предметів «Мова іврит», «Читання»;

4 клас – інтегрований курс навчальних предметів «Мова іврит», «Читання».

Усний практичний курс спрямований на формування та розвиток артикуляційних (згідно з орфоепічною нормою літературної мови), аудіативних (слухання і розуміння літературної мови) вмінь та розвиток зв'язного мовлення (усне зв'язне мовлення – монологічне та діалогічне, побудова висловлювання відповідно до синтактичної норми, засвоєння та використання літературної лексики тощо).

Фонетичні навички в межах усного курсу формуються в учнів під впливом та керівництвом учителя.

Усний курс передбачає розвиток навичок слухання та говоріння, тому особливу увагу на цьому етапі слід приділяти створенню у свідомості учнів асоціативного аудіовізуального зв'язку образу слова за допомогою невербальних засобів навчання, а також – використання інших форм навчання (малювання, ліплення, плетіння, вишивання тощо).

Вивчення мови іврит у межах інтегрованого курсу «**Навчання грамоти**» передбачає добукварний, букварний та післябукварний періоди. Зміст навчання зумовлюється необхідністю закріплення вмінь та навичок слухання і говоріння та формування вмінь та навичок читання і письма (букварний та післябукварний періоди).

У добукварному періоді продовжується розвиток усного мовлення шляхом повторення та закріплення вмінь та навичок щодо аудіювання та говоріння, придбаних протягом I семестру навчання.

Особлива увага приділяється розширенню словникового запасу учнів: повторюється вивчений у межах усного практичного курсу матеріал, засвоюється новий. Формуються практичні вміння та навички виділяти речення з мовленнєвого потоку, складати речення, утворювати певні форми речення з наданого переліку слів, розрізнявати речення за метою висловлювання, будувати запитання та відповіді, брати участь у діалозі та зв'язано висловлюватися.

Букварний період передбачає вивчення алфавіту на основі порівняння з алфавітом мови навчання; засвоєння фонетичних понять: звук, звук і буква, голосні та приголосні звуки, тверді та м'які звуки, чергування звуків тощо. На даному етапі формуються вміння і навички аналізувати звуковий склад слова, послідовно називати звуки у слові, виділяти у словах окремі звуки. На основі засвоєння алфавіту учні мають оволодіти звуко-буквеним аналізом слова. На цьому етапі також відбувається початкове навчання письма. Оскільки івритський алфавіт взагалі відрізняється від українського, інший напрямок письма (зправа наліво), немає великих літер, образ друкованих літер не співпадає з писмовою, то для навчання каліграфії та початкових навичок письма мають бути організовані спеціальні етапи уроку.

З метою формування навичок читання, учні вчаться поділяти слова на склади за кількістю голосних звуків, розрізнявати наголошені й ненаголошені склади, будувати графічні моделі слова, словосполучення, речення. Учні мають усвідомити складотворну роль голосного звука, смислорозрізнавальну роль наголосу.

У післябукварний період формуються і розвиваються навички читання та письма. Цей етап передбачає розвиток таких умінь і навичок: читати поскладово, цілими словами та реченнями; відповідати на запитання за змістом тексту; читати невеличкі зв'язні тексти (монологічного або діалогічного характеру) та переказувати прочитане з використанням опорних слів і навідних запитань.

Читання зв'язних текстів потребує перевірки розуміння прочитаного шляхом знаходження в тексті речень для відповіді на запитання та висловлювання свого ставлення до прочитаного тощо.

Слід зазначити, що в 1-му та 2-му класах значну роль для формування фонетичних навичок відіграє вивчення напам'ять та відтворення вголос (згідно з орфоепічною нормою) віршованих рядків, загадок, скоромовок та дитячих пісень.

Протягом післябукварного періоду закріпленню фонетичних навичок сприятиме оволодіння писемною формою сучасної літературної мови іврит. Продовжується оволодіння графікою та навичками письма. Формування умінь вживати розділові знаки (крапка, кома, знак оклику, знак питання) переносяться з української мови, оскільки тут вони є подібними. На цьому етапі можна застосовувати не лише такі види письмової роботи, як списування букв, складів, слів, словосполучень, речень, коротких текстів з друкованих та рукописних зразків, а й письмові відповіді на запитання, написання диктантів, переказів коротких текстів та складання коротких описів (за предметними та сюжетними малюнками тощо). Також слід приділити увагу формуванню елементарних навичок читання рукописного тексту.

Результати навчання

На кінець I циклу навчання

Здобувач/здобувачка початкової освіти (учень/учениця):

1) взаємодіє з іншими усно, сприймає і використовує інформацію для досягнення життєвих цілей у різних комунікативних ситуаціях;

2) аналізує, інтерпретує, критично оцінює інформацію в текстах різних видів, медіатекстах та використовує її; сприймає художній текст як засіб збагачення естетичного та емоційно-чуттєвого досвіду;

3) висловлює думки, почуття та ставлення, взаємодіє з іншими письмово та в режимі онлайн, дотримується норм літературної мови;

4) досліджує індивідуальне мовлення – своє та інших, використовує це для власної мовної творчості, спостерігає за мовними явищами, аналізує їх.

№ п/п	I цикл (1-2 клас)	
	Загальні результати	Обов'язкові результати навчання здобувачів початкової освіти
до пункту 1		
1.1	Сприймає усну інформацію	Сприймає усну інформацію; перепитує, виявляючи увагу; доречно реагує
1.2	Перетворює усну інформацію	Відтворює основний зміст усного повідомлення відповідно до мети; на основі почутого малює/добирає ілюстрації; передає інформацію графічно
1.3	Виокремлює інформацію	Виокремлює цікаву для себе інформацію; передає її іншим
1.4	Аналізує та інтерпретує	Розпізнає ключові слова і фрази в усному повідомленні, виділяє їх голосом у власному

	усну інформацію	мовленні; пояснює, чому зацікавила інформація; з допомогою вчителя/ вчительки виявляє очевидні ідеї у простих текстах, медіатекстах
1.5	Оцінює усну інформацію	Висловлює думки щодо усного повідомлення, простого тексту, медіатексту; намагається пояснити свої вподобання; звертається до дорослих за підтвердженням правдивості інформації
1.6	Висловлює і захищає власні погляди	Висловлює власні погляди на предмет обговорення; намагається зробити так, щоб висловлення було зрозуміле і цікаве для інших; правильно вимовляє і наголошує загальноживані слова у своєму висловленні
1.7	Використовує словесні й несловесні засоби під час представлення своїх думок	Розпізнає емоції своїх співрозмовників, використовує відомі словесні і несловесні засоби для передавання емоцій та настрою; розпізнає образні вислови і пояснює, що вони допомагають уявити; створює прості медіапродукти
1.8	Регулює власні й емоційний стан	Розповідає про власні відчуття та емоції від прослуханого/ побаченого; ввічливо спілкується
до пункту 2		
2.1	Сприймає текст	Передбачає за обкладинкою, заголовком та ілюстраціями, про що йтиметься в дитячій книжці; читає вголос правильно, свідомо, цілими словами, нескладні за змістом і формою тексти; виявляє розуміння фактичного змісту прочитаного
2.2	Аналізує та інтерпретує текст	Пов'язує інформацію з тексту з відповідними життєвими ситуаціями; розрізняє головне і другорядне в тексті; визначає тему художнього твору, а також у простих медіатекстах
2.3	Збагачує естетичний та емоційно-чуттєвий досвід	Розповідає про власні почуття та емоції від прочитаного тексту; відтворює емоції літературних персонажів під час інсценізації
2.4	Оцінює текст	Висловлює власні вподобання щодо змісту прочитаних творів, літературних персонажів, намагається пояснити, що подобається, а що – ні; висловлює думки з приводу простих медіатекстів

2.5	Обирає тексти для читання	Обирає книжку для читання; пояснює власний вибір
2.6	Перетворює інформацію	На основі тексту малює/добирає ілюстрації, фіксує інформацію графічно
2.7	Читає творчо	Експериментує з текстом (змінює кінцівку, місце подій, імпровізує з репліками під час театралізації тощо)
до пункту 3		
3.1	Створює письмові висловлення	Пише рукописними буквами, розбірливо; створює невеликі та нескладні за змістом висловлення, записує їх; правильно записує слова, які пишуться так як вимовляються; створює прості медіапродукти з допомогою інших
3.2	Взаємодіє онлайн	Обмінюється короткими письмовими повідомленнями
3.3	Редагує письмові тексти	Перевіряє написане, виявляє і виправляє недоліки письма самостійно чи з допомогою вчителя/вчительки; обговорює створений текст і вдосконалює його з допомогою інших
до пункту 4		
4.1	Досліджує мовні явища	Спостерігає за мовними одиницями та явищами, відкриває деякі закономірності співвідношення звуків і букв, значення слів, їх граматичної форми та ролі в реченні; спостерігає за власним мовленням та мовленням інших, удосконалює власне мовлення з допомогою інших
4.2	Використовує знання з мови у мовленнєвій творчості	Експериментує зі звуками, словами, фразами в мовних іграх; аналізує з допомогою вчителя/вчительки мовлення літературних персонажів

Орієнтовні параметри навчально-пізнавальних досягнень учнів

Уміння	Клас	
	1	2
Сприймання на слух (Аудіювання)	Обсяг прослуханого у запису матеріалу (у межах)	
	0.5 хв	0.5-1 хв
Зорове сприймання (Читання)	Обсяг одного тексту в словах (у межах)	
	-----	20-50
Усна взаємодія (Діалог)	Висловлення кожного співрозмовника у репліках, правильно оформлених у мовному відношенні (у межах)	
	1-3	3
Усне продукування	Обсяг висловлення у реченнях (у межах)	

(Монолог)	1-3	3-4
Писемне продукування (Письмо)	Обсяг письмового повідомлення у словах (у межах)	
	-----	5-10

**Очікувані результати навчання
здобувачів початкової освіти та зміст І циклу навчання**

Результати навчання та пропонований зміст з мови іврит та читання для 1-2 класів закладів загальної середньої освіти	
Очікувані результати	Зміст навчання
1 клас	
Змістова лінія «Взаємодіємо усно»	
Аудіювання	
Учень / учениця:	
Зосереджено слухає слова, словосполучення, речення та розрізняє їх у мовному потоці.	Уміння зосереджено слухати слова, словосполучення, речення, розрізняти їх у мовному потоці.
Слухає певний звук/и.	Розрізнення у природному, у разі потреби – дещо повільному темпі мовлення смислорозрізнювальних фонем мови іврит, ритмічного малюнку висловлювання.
Слухає та невербально реагує на звук/и, слово та ін. (плескає в долоні, піднімає руку, сигнальну картку, малюнок та ін).	
Слухає у заданій послідовності;	Розвиток слухової пам'яті (запам'ятовування 3-5 слів, словосполучень, 2-4 рядків у вірші).
слухає висловлювання (віршик), знаходить риму та ін.	
Розрізняє на слух подібні, але не однакові за звучанням слова, словосполучення, речення, різні за метою висловлювання, закінчені й незакінчені речення.	Сприйняття на слух та розуміння кількох слів довжиною 3-5 звуків, у тому числі що розрізняються 1-2 звуками; словосполучень, які розрізняються прийменником і ін.
Знаходить серед декількох прослуханих слів, сполучень слів ті, які відповідають зазначеним ознакам: повторені двічі, позначають колір і т.п. (на початку року завдання такого типу виконуються після декількох прослуховувань, наприкінці року - після 1-2 прослуховувань).	Розуміння змісту сприйнятих на слух речень (1-5 слів), різних за метою висловлювання й інтонацією.
Слухає, розуміє основний зміст та реагує на нього невербально та вербально після 1-2 прослуховувань виконує такі завдання: <ul style="list-style-type: none"> • піввідносить слово й зображення предмета, дії, ознаки, кількості; • 	Слухання-розуміння нескладних монологічних і діалогічних висловлень, що відносяться до розмовного й художнього стилів (загадка, прислів'я, приказка, скоромовка, казка, вірш, короткі художні тексти).

<ul style="list-style-type: none"> • піввідносить малюнок і слово, речення, текст; • обить малюнок відповідно до слова, речення, тексту; • вибирає з ряду запропонованих малюнків той, що відповідає змісту тексту; • озташовує малюнки (ілюстрації) згідно послідовності розвитку сюжету; • еагує емоційно (посмішкою, сміхом та ін.); • озігрує пантоміму; • иконує коротку інструкцію, подану в тексті (1-2 речення); • ідтверджує або заперечує твердження, висловлене вчителем за змістом речення, тексту (“так – ні” перевірка); • відповідає на загальні запитання (хто? що? де? коли?) як мовою іврит (з опорою на екстралінгвістичні засоби спілкування: предмети, іграшки, малюнки, фотографії), так і українською мовою. 	<p>Розуміння фактичного змісту тексту (хто, що, де, коли, як) з опорою на зорову та рухливу наочність, а також на пара лінгвістичні засоби (жести, міміку, ритм, інтонацію, емоційну підтримку).</p>
<p>Розуміє короткі прості завдання, вказівки, оголошення та інструкції вчителя.</p>	<p>Слухання завдань, вказівок, оголошень та інструкцій вчителя.</p>
<p>Діалогічне мовлення</p>	
<p>Учень \ учениця:</p>	
<p>Дотримується правил спілкування, використовує етикетні формули.</p>	<p>Правила поведінки в діалозі (слухати співрозмовника, виявляти інтерес до його слів, давати висловитися співрозмовникові, говорити зрозуміло, не підвищувати голос, уживати формули ввічливості).</p>
<p>Відтворює, грає за ролями прослухані діалоги.</p>	<p>Відтворення прослуханих діалогів.</p>
<p>Будує діалог за зразком, за даним початком, з опорою на малюнок (після попередньої підготовки – обговорення змісту, опрацювання слів, сполучень слів, етикетних мовних формул, уживаних у діалогах).</p>	<p>Складання діалогів за допомогою допоміжних матеріалів.</p>
<p>Ставить запитання й дає відповіді на них за прослуханим текстом, малюнком, навчальній ситуації в класі й ін..</p>	<p>Узагальнений зміст діалогів: питання – відповідь, прохання – відповідь і т.п.).</p>
<p>Ініціює і відповідає на прості твердження щодо навчальних потреб або дуже знайомих тем; доречно вживає слова і словесні формули залежно від</p>	<p>Побудова діалогів згідно тематики таких сфер мовлення як особистісна, навчальна,</p>

ситуації у межах зазначених сфер та тем спілкування; вітається та відповідає на привітання, прощання; просить пробачення, вибачається; вітає зі святом; виражає побажання, бажання щастя.	соціально-побутова, природа.
Розпитує партнера про персональну інформацію, запрошує інформацію, як справи, з вдячністю реагує на цю інформацію.	Встановлення контакту з партнером (на елементарному рівні) у навчальних, ігрових та реальних ситуаціях спілкування.
Розуміє повсякденні висловлювання, спрямовані на задоволення елементарних потреб конкретного типу за умови, що до нього/ неї звертаються безпосередньо простою, повільною мовою і можуть повторити, а мовець настроєний по-дружньому.	Бесіда.
Вміє звернутися з проханням; висловлює вдячність, згоду / незгоду, прохання партнера по спілкуванню; відмовляється від чогось; виражає на пропозицію партнера радість, задоволення, смуток, незадоволеність.	Вираження емоційної оцінки (почуття, емоції, бажання, небажання) на сприйняту інформацію.
Розуміє звернені до нього запитання та інструкції; виконує короткі прості вказівки; просить когось виконати дію, команду.	Цілеспрямована співпраця (розуміння та надання простих вказівок у навчальних, ігрових та реальних комунікативних ситуаціях).
Звертається з проханням взяти або надати щось комусь, просить дозволу на виконання якоїсь дії; звертається за допомогою.	Трансакції для отримання товарів і послуг.
Запитує та відповідає на прості запитання; ініціює та реагує на прості висловлювання щодо нагальних потреб або на дуже знайомі теми; запитує та відповідає на запитання про себе та інших людей про те, де вони живуть, людей, яких вони знають, речі, які у них є.	Обмін інформацією.
Відповідає в інтерв'ю на прості запитання про деталі особистого життя, якщо мовлення дуже повільне, чітке, пряме й неідіоматичне.	Надання та отримання інтерв'ю.
Вміє доречно вживати мовленнєві кліше та етикетні формули.	Мовленнєві кліше на вираження привітання, прощання, радості при зустрічі, представлення себе та іншої людини, привертання до чогось уваги, запрошення, пропозиції, відповіді на пропозицію, згоди та незгоди, вдячності, вибачення, побажань і привітань тощо.
Монологічне мовлення	
Учень\ учениця:	
Розрізняє висловлення, гучність, темп яких	Ознаки нормативного мовлення

відповідають / не відповідають описаній ситуації.	(змістовність, логіка, правильність, темп мовлення; чіткість дикції).
Читає напам'ять вірші, загадки, скоромовки й т.п.	Розповідь напам'ять.
Переказує даний зразок.	Переказування зразка висловлення (2-3 речення).
Складає речення із сприйнятих на слух слів і поєднує їх між собою;	Складання висловлення (2-3 речення) з використанням допоміжних матеріалів.
продукує прості, здебільше ізольовані висловлення про людей та місця (проживання, перебування, місцевість);	
називає себе, розповідає хто він (вона), чим займається, де живе, вчиться;	
повідомляє про свого друга, члена сім'ї (ім'я, що вміє робити, який він \ вона);	
називає дії, що виконуються людиною або твариною;	
повідомляє про місце знаходження людини, тварини, предмета;	
вказує на час дії (день, місяць, пори року).	
Описує тварину, предмет (називає її, описує, яка вона та що вміє робити);	Опис (називання особи, предмета, дій; надання їх кількісної та якісної характеристики в умовах навчальних, ігрових та реальних ситуацій спілкування).
запитує інформацію про щось або про когось (скільки йому / їй років, який / а він / вона).	
Повідомляє дуже коротке, підготовлене висловлювання – наприклад, представляє виступаючого, запропонує щось.	Звертання до аудиторії.
Змістова лінія «Читаємо»	
Добукварний період	
Учень / учениця:	
впізнає, розрізняє та правильно називає діакритичні знаки (оголоски) на позначення голосних звуків і букви на позначення приголосних звуків мови іврит;	Позначення звуків буквами. Ознайомлення з діакритичними знаками (оголосками) які позначають голосні звуки та буквами, які позначають приголосні звуки.
встановлює звуко-буквені співвідношення.	
Букварний період	
Початкове навчання читання.	
Учень \ учениця:	
Читає прямі відкриті склади типу «Г», «ПГ»	навчання основного прийому читання прямого складу з орієнтацією на діакритичний знак (оголоску), що позначає голосний звук.
Читає склади і слова з діакритичними знаками на позначення голосних звуків патах [a], камац [a], хірік [i], кубууц [y], цере [e], сеголь [e], холлам [o] та шва [ə], хатаф-патах [a], хатаф-сеголь [e], хатаф-камац [o] в	практичне усвідомлення складового принципу івритської графіки.

різних позиціях: на початку слова, складу, після букв на позначення приголосних звуків.	
Читає склади та слова з німими буквами ץ ,ך та буквою ן на кінці слова;	читання слів , які пишуться за фонетичним принципом (так, як вимовляються): בן, דודה, מי, גם
Читає склади та слова з дифтонгами ei, ui, ai, ia, eu, au, iu, uu, ou (אין, איך, היתה, בנוי, בני, היה, רוח, מוח, גבוה, שומע)	Практичне ознайомлення зі способами позначення повних (довгих та коротких) та над коротких (редукованих) голосних звуків.
	Ознайомлення з німими буквами , ץ ,ך та ן на кінці слова. Практичне ознайомлення з правилами їх правопису (у службових словах, дієсловах, спільнокорневих словах, у корені, префіксі та суфіксі, у середині слова, у кінці деяких форм дієслів, в іноземних словах).
	Ознайомлення з дифтонгами eu, au, iu, uu, ou і їх звуковими значеннями на початку, в середині та в кінці слова.
	Ознайомлення з дифтонгами ua, oa, ia, ea в кінці слів, що мають останній приголосний кореня гортанні звуки ן ץ ,ך , . Читання слів з ними.
розрізняє звуки та букви, що їх позначають - כ ,פ – פ, -ב ץ ן та читає склади і слова з цими буквами;	Практичне ознайомлення з правилами чергування приголосних і голосних звуків та деяких випадків асиміляції приголосних у слові.
розрізняє звуки та букви, що їх позначають ן та ן , читає склади та слова з цими буквами;	
розрізняє букви, що мають особливу графему на кінці слова: ך – כ ,ך – מ ,ב – נ ,ך – פ ,ך – צ ן та читає склади та слова з цими буквами;	Практичне ознайомлення з основними правилами івритського правопису.
розрізняє букви, що позначають один і той же звук, але мають різні графеми י - ייב - ו - וו ,ך – ח ,ט – ת ,ס – ש ,כ – ק та читає склади та слова з ними;	
читає відкриті склади та слова типу «ППГ», «ГПП», «ЛПГ», «ЛППГ», «ЛППГГ»;	Читання слів з поступовим ускладненням їх звуко-складової структури.
закриті склади типу «ГП», «ЛПП», «ГППП»;	
подвійно закриті склади типу «ГППП», «ЛППП», «ЛПППП»;	
відкрито-закриті «ГГП», «ЛГПП»;	
закрито-відкриті «ГППГ».	
читає слова складами (окремі слова нескладної структури – цілими словами);	Складове читання і читання цілими словами.

<p>встигає прочитати (мовчки) і вимовляє показане протягом короткого часу (0, 5-1 сек.) картку зі словом довжиною 2-4 букви або сполученням слів з такої ж кількості букв (אני הולך, אני ואח, й под.);</p>	<p>Навичка МИТТЄВОГО впізнання найбільш уживаних у букварі слів, що складаються з 2—4 літер (אח, ו, עט, על, בן, מי, בית, אמא, אבא, הוא, היא, אפה, אביב, מורה, גדול, טור) і коротких словосполучень (אני ואח, אבא, й под.).</p>
<p>читає вголос текст складами й цілими словами, дотримуючись орфоепічних норм, інтонації кінця речення</p>	
<p>Змістова лінія «Взаємодіємо письмово»</p>	
<p>Початкове навчання письма.</p>	
<p>Учень / учениця:</p>	
<p>розрізняє графічне зображення івритського та українського письма;</p>	<p>Ознайомлення з єврейським квадратним письмом.</p>
<p>розуміє і запам'ятовує особливості івриту:</p> <ul style="list-style-type: none"> - письмо справа наліво; - діакритичні знаки і їх значення; - відсутність великих букв; - літери, що пишуться; - правила написання прийменників і сполучників зі словами; 	<p>Графічні навички письма. Техніка письма. Культура оформлення письмових робіт.</p>
<p>Дотримується й застосовує уміння і навички щодо культури оформлення записів у зошиті, сформовані на уроках української / російської мови, посадки, положення ручки (олівця) в руці під час письма,</p>	<p>Посадка учня під час письма.</p>
<p>кладає правильно зошит на парту перед початком письма і зберігає таке його положення в процесі письма;</p>	<p>Положення ручки (олівця) в руці під час письма.</p>
<p>свідомо кладе зошит для письма справа наліво;</p>	<p>Особливості розташування зошита з урахуванням напрямку письма (справа наліво).</p>
<p>правильно рухає пальцями, кистю та передпліччям під час зображення невеликих фігур, розфарбовування у напрямку, необхідному для підготовки руки до івритського письма;</p>	<p>Рух пальців, кисті і передпліччя під час зображення графічних фігур та в процесі виконання графічних вправ.</p>
<p>проводить лінії: вертикальні (зверху вниз), горизонтальні (справа наліво), похилі (ліворуч, праворуч);</p>	<p>Зображення ліній і фігур, штрихування, розфарбовування у напрямку справа наліво.</p>
<p>зображує прямі, ламані, хвилясті, петельні лінії перервними рухами руки;</p>	<p>Зображення ліній, схожих на елементи івритських букв.</p>
<p>правильно пише прямі (короткі та довгі) лінії, з верхнім і нижнім закругленнями, верхні та нижні петлі, овали, півовали;</p>	
<p>показує верхню, нижню, ліву, праву сторони сторінки початок, середину, кінець рядка; середину між рядковими лініями;</p>	<p>Орієнтування на сторінці зошита та в графічній сітці.</p>
<p>знаходить і показує всі лінії графічної сітки зошита (верхня і нижня рядкові лінії, міжрядкова,</p>	

похила).	
розрізняє друковане і рукописне івритське письмо;	Відомості про рукописні букви та пунктуаційні знаки.
пояснює важливість рукописного письма, необхідність його естетичного вигляду;	Правила написання елементів букв. Правила письма букв мови іврит.
впізнає і називає відповідно до алфавіту рукописні букви; пише їх з дотриманням правильної форми, висоти, ширини;	Позначення звуків , сприйнятих на слух, відповідними рукописними буквами.
знає пунктуаційні знаки, застосовує уміння і навички, набуті на уроках української мови.	
не поєднує елементи букв у слові; пише слова відповідно до правил правопису, які були опрацьовані на практичному рівні, ритмічно, з однаковим нахилом букв;	Списування з друкованого і рукописного текстів.
розташовує слова і речення в основному рядку;	
проговорює слово так, як воно пишеться, і вимовляє його за правилами вимови;	
списує слова, сполучення слів, речення, проговорюючи слова «орфографічно» (так, як їх пишуть), ставлячи розділові знаки;	
пише рукописними буквами друкований текст (склади, слова, короткі речення);	
списує склади, слова, речення з рукописного і друкованого тексту;	
Змістова лінія «Досліджуємо медіа»	
Учень / учениця:	
Сприймає прості медіапродукти (світлина, комікси, дитячі журнали тощо).	Уявлення про медіа, медіа грамотність (призначення (мета) і цільова аудиторія (Хто буде це дивитися / слухати? Чому?); правдива і неправдива інформація).
Бере участь в обговоренні змісту і форми медіапродуктів.	Візуальні медіа (книжка як джерело інформації, періодичні друковані видання (журнал, газета), фотографія як джерело інформації (наприклад: пейзаж, портрет, сюжетна світлина), малюнок як джерело інформації. Комікси).
Висловлює свої думки й почуття з приводу простих медіатекстів.	Аудіовізуальні медіа (мультфільми, улюблений герой, колір, звук, музика в мультфільмах, критерії добору мультфільмів для перегляду; кіноафіша (інформаційне призначення).
Змістова лінія «Досліджуємо мовні явища»	
Звуки. Склад. Наголос	

	<p>[-a] (אבא) та [-e] (מורה);</p> <ul style="list-style-type: none"> - оловічого роду однини на позначення предмета (ספר); - жіночого роду однини з суфіксальними показниками [-a] (ילדה), -ת (בת, שבת), [-et] (דלת), [-ut] (חנות), [-it] (כפית); - менники чоловічого роду множини із суфіксом [-im] (ילדים) та жіночого роду множини із суфіксом [-ot] (ילדות); - менники двоїни з суфіксом [-aim] (ידים); <p><u>деякі винятки спеціально не розглядаються, а вивчаються на практичному рівні за необхідності їх використання у мовленні.</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ласні назви імен, міст, країн (ישראל, דב, משה,) (אוקראїна, ירושלים, קייב,); - апозичені іменники (אוטו, רדיו, בנק, פארקפיצה,);
	<p>Означений артикль:</p> <ul style="list-style-type: none"> - (перед іменниками)
	<p>Прийменники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - על-יד, על, ל-, ב
	<p>Прикметники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - якісні: <ul style="list-style-type: none"> - однини – чоловічого роду без спеціальних показників (טוב, לבן, קטן, גדול) та суфіксом [-e] (יפה) та жіночого роду з суфіксом [-a] (טובה, יפה), [-it] (מרכזית); - множини – чоловічого роду з суфіксом [-im] (טובים) та жіночого роду з суфіксом [-ot] (טובות).

	<ul style="list-style-type: none"> - ідносні з суфіксом [-i] (יהודי, מזרחי).
	<p>Дієслова:</p> <ul style="list-style-type: none"> - теперішнього часу 1, 2 та 3 особи чоловічого і жіночого роду однини та множини порід пааль (קם, טלפן, יושב, יכול דיבר); - наказового способу дії 2 особи однини та множини (תן, תני, תנו, קח, קחי, קחו); - модальні дієслова: хотіти, любити (רוצה, אוהב).
	<p>Прислівники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - асу (עכשיו, היום); - ісця (כאן, שם, פה); - напрямку дії (שמאלה, למטה, למעלה).
	<p>Займенники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - собові 1, 2 та 3 особи чоловічого та жіночого роду однини (אני, את, אתה, היא) та пасивно 1, 2 й 3 особи чоловічого та жіночого роду - множини (אנו, אנחנו, הם, הן); - казівні однини (זה, זאת); - питальні займенники та слова (מי? מה? איפה? כמה? מתי? (איך? איזה?)).
	<p>Прийменники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - -; ל-, על - відмінювання прийменника ל- (לי, לך, ל, לה).

	Частки: יש, אין, כן, לא - частка לא вивчається пасивно
	Сполучники: - єднальні та протиставні (, ו, אבל, א, אף, גם).
Текст. Речення. Словосполучення.	
Учень\ учениця:	
Добирає заголовок до тексту.	Зміст, заголовок тексту.
Визначає кількість речень у тексті (2-4 речення).	Речення, у яких про щось (про когось) розповідають, запитують, спонукають до дії.
Розрізняє на слух закінчене і не закінчене речення; вимовляє речення, дотримуючись інтонації кінця речення.	Інтонація закінченого речення.
Складає та правильно інтонує речення з однорідними членами (із сполучниками та без них); доповнює речення 1 – 2 словами з поданого ряду;	Словосполучення. Побудова словосполучень з прийменниками та без них. Головне і залежне слово в словосполученні.
складає речення – з даних слів, за початком, за малюнком й т.п.;	
читає подану схему речення (за зразком, поданим вчителем);	
утворює прості словосполучення з прийменниками та без них.	
Розпізнає та вживає у власному мовленні сполучену конструкцію – сміхут.	Сміхут – сполучена конструкція (на практичному рівні) (בֵּית סֵפֶר , (שֶׁבַח שְׁלוֹם, הִדָּר אוֹכֵל, שֶׁם מִשְׁפָּחָה).

Загальні характеристики ситуативного спілкування

Тематика ситуативного спілкування	Мовний інвентар – лексичний діапазон	Мовленнєві функції
Моя країна – Україна	символи держави	<ul style="list-style-type: none"> • привітатися • попрощатися • вибачитися • подякувати • представити себе/когось • називати/описувати когось/щось • ставити запитання і відповідати на них • розуміти та виконувати прості вказівки/інструкції/команди • розуміти прості інформаційні знаки • вітати зі святом • виражати настрій
Я, моя родина і друзі	члени родини числа від 1 до 10 вік молодших членів сім'ї	
Дозвілля	кольори іграшки дії дні тижня	
Природа	домашні улюбленці	
Свята (в Україні та Ізраїлі)	назви свят вітання	
Харчування	просте меню	
Школа	шкільне приладдя	

2 клас

Очікувані результати	Зміст навчання
Змістова лінія «Взаємодіємо усно»	
Аудіювання	
Учень / учениця:	
слухає уважно, виявляє зацікавленість до слів мовця (мімікою, короткими репліками);	Поведінка слухача , що виражає інтерес до слів мовця.
слухає і запам'ятовує до 5 слів, вірш (2-4 рядка).	Розвиток слухової пам'яті.
розрізняє на слух подібні, але не однакові за звучанням слова, словосполучення, речення; знаходить серед прослуханих (1-2 рази) слів, сполучень слів, речень ті, які відповідають зазначеним ознакам;	Сприйняття на слух, розуміння у природному темпі мовлення слів довжиною 4-6 звуків, у тому числі що розрізняються 1-2 звуками; словосполучень, які розрізняються прийменником і ін.; речень, різних за метою висловлення й інтонації (довжина речення 2-5 слів).
групує за визначеною ознакою звуку, слова, сполучення слів, речення, сприйняті на слух;	
розуміє після 1-2 прослуховувань зміст довших, ніж у 1 класі, речень; текстів, виконуючи такі завдання: <i>співвідносить</i> малюнок і речення, текст, <i>малює</i> за прослуханим реченням, текстом; <i>виконує</i> коротку інструкцію, подану в тексті; <i>вибирає</i> один з варіантів в альтернативному питанні за текстом; <i>визначає</i> основну тему повідомлення (про що йдеться); <i>вибирає</i> з декількох заголовків до тексту найбільш відповідний;	Слухання-розуміння довших, ніж у 1 класі, монологічних і діалогічних висловлень, що відносяться до розмовного, художнього (загадка, прислів'я, приказка, скоромовка, вірш, казка й коротке оповідання).
точно й детально розуміє зміст висловлювання та реагує на нього невербально і вербально;	Розуміння основного змісту текстів як з опорою на зорову та рухову наочність, так і без неї. Опора на даний план висловлення (2-3 пункти), що допомагає розрізнити в тексті складові його частини.
інсценує текст з опорою на ключові слова та вирази;	Сприйняття фактичного змісту , загального тону висловлення (сумно, весело).
розуміє та виконує прості команди, інструкції;	
визначає загальний тон прослуханого тексту, пов'язує його зі змістом;	Читання та розуміння фактичного змісту , основної думки, окремих образних висловів тексту – після попереднього обговорення, з опорою на допоміжні матеріали.
розуміє дуже короткі, прості тексти – по одному реченню за один раз, спираючись на знайомі імена, назви, слова та	

<p>елементарні висловлювання, якщо потрібно, перечитуючи; виявляє розуміння значення сприйнятих при читанні слів, сполучень слів, речень, а також фактичний зміст текстів самостійно (після попередньої підготовки) прочитаного незнайомого тексту, виконуючи завдання, що не вимагають побудови розгорнутого висловлення, а саме: <i>співвідносить</i> малюнок і речення, текст, <i>робить малюнок</i> за реченням, текстом; виконує коротку інструкцію, подану в тексті; задає питання за текстом й відповідає на питання; вибирає один з варіантів, що вміщується в альтернативному питанні за заданим текстом для перевірки розуміння;</p>	
<p>розуміє інструкції, сформульовані повільно і ретельно;</p>	<p>Слухання оголошень та інструкцій.</p>
<p>виконує інструкцію в необхідній послідовності;</p>	
<p>розуміє короткі прості вказівки.</p>	
<p>Діалогічне мовлення</p>	
<p>Учень / учениця:</p>	<p>Правила поведінки в діалозі.</p>
<p>слухає співрозмовника</p>	
<p>виявляє інтерес до слів співрозмовника;</p>	
<p>дає йому висловитись;</p>	
<p>висловлює прохання;</p>	
<p>погоджується або не погоджується зі співрозмовником;</p>	
<p>уживає формули ввічливості;</p>	
<p>не підвищує голос; не зловживає жестикуляцією;</p>	
<p>вітається з партнером, використовуючи різні мовні засоби та адекватні засоби звертання;</p>	<p>Встановлення контакту та його підтримка в умовах навчальних, ігрових та реальних комунікативних ситуацій.</p>
<p>прощається, використовуючи різні засоби спілкування;</p>	
<p>представляється або представляє когось, називаючи ім'я, вік, місце проживання, заняття (працює або вчиться у школі);</p>	
<p>запрошує інформацію про самопочуття когось та запитує, як справи, реагує на відповідні запитання;</p>	
<p>ставлять запитання та дають відповіді на них;</p>	<p>Побудова діалогів з опорою на допоміжні матеріали й самостійно. Узагальнений зміст діалогів: <i>повідомлення – запитання – відповідь; запитання – відповідь</i></p>
<p>ініціюють діалог та відповідають на прості твердження щодо навчальних</p>	

<p>потреб або дуже знайомих тем; відтворюють в особах, беруть участь у рольовій грі; доповнюють даний незавершений діалог; створюють діалог, доповнюючи прослуханий текст; запитує інформацію про бажання співрозмовника;</p>	<p>– зустрічне запитання – відповідь; речення – відмова – відповідь і т.п.).</p>
<p>реагує на пропозицію зробити щось, висловлює згоду / незгоду, радість, здивування;</p>	<p>Вираження своїх бажань, потреб та реагування на побажання, потреби співрозмовника.</p>
<p>розуміє і виконує звернені до нього запитання та інструкції, короткі прості вказівки; звертається з проханням виконати вимогу, вказівку, команду; віддає команди; תן, קח, שב, קם просить щось у інших і дає щось іншим людям;</p>	<p>Цілеспрямована співпраця (розуміння та вираження вимог, вказівок, команд, відмов у спілкуванні з однолітками та дорослими).</p>
<p>розуміє номери, кількості, вартість і час(цілі числа від 11 до 100). הנות, שוק, אוכל, בגדים, סדר היום. пропонує роль покупця, перехожого (запитує де знаходиться будинок, вулиця), пасажера, своє місце, читача у бібліотеці;</p>	<p>Трансакції для отримання товарів і послуг.</p>
<p>розуміє запитання та інструкції, з якими до нього/ неї звертаються чіткою і повільною мовою;</p>	<p>Встановлює соціальні контакти.</p>
<p>розуміє короткі прості вказівки; запитує і відповідає на прості запитання; ініціює й реагує на прості висловлювання щодо нагальних потреб або на дуже знайомі теми;</p>	
<p>запитує і відповідає на запитання про себе та інших людей про те, де вони живуть, людей, яких вони знають, речі, які у них є; вказує час за допомогою таких фраз як, “сьогодні”, “три години” הודשים, יומי השבוע .</p>	<p>Обмін інформацією.</p>
<p>відповідає в інтерв’ю на прості запитання про деталі особистого життя;</p>	<p>Надання та отримання інтерв’ю.</p>
<p>вміє доречно вживати мовленнєві кліше та етикетні формули.</p>	<p>Мовленнєві кліше на вираження привітання, прощання, радості при зустрічі, представлення себе та іншої людини, привертання до чогось уваги, запрошення, пропозиції, відповіді на пропозицію, згоди та незгоди, вдячності, вибачення, побажання і привітань, вручення подарунка, вираження компліментів, деякі етикетні формули</p>

	початку розмови та реакції на звернення, уточнення або підтвердження чогось тощо.
Монологічне мовлення	
Учень / учениця:	
розповідає напам'ять;	Виразне декламування.
переказує текст із опорою на сполучення слів, запитання, малюнки;	Усний переказ (докладний) тексту - оповідання з опорою на допоміжні матеріали.
будує зв'язне висловлення на основі спільної роботи над змістом, з опорою на запитання, малюнки, даний початок і т.п.;	Побудова зв'язного висловлення (2-3 речень) з опорою на допоміжні матеріали.
будує зв'язний текст (2-3 речення) самостійно, висловлюючи своє ставлення до тексту або життєвої ситуації;	
складає 3-4 речення за поданими словами і самостійно, поєднує їх у зв'язний текст;	Складання висловлювань (3-4 речень) з використанням допоміжних матеріалів.
оцінює зміст і форму усних висловлень (за допомогою вчителя).	
описує себе, чим займається, де живе; לומד повідомляє про себе, свого друга, члена сім'ї (ім'я, що вміє робити, який він \ вона);משפחה називає дії, що виконуються людиною або твариною; הולדת, יושב, עומד, אוהב, כותב, אוכל, קורא, שותה, בונה, עובד повідомляє про місцезнаходження людини, тварини, предмета; בית, כיתה, חיות; вказує на час дії (день, пори року; місяць (григоріанський та єврейський, пасив)); описує тварину, предмет (називає її, говорить, яка вона);	Опис (називання особи, предметів, дій; надання їх кількісної, якісної та часової характеристики в умовах навчальних, ігрових та реальних ситуацій спілкування в межах сфер та тематики, визначеної у програмі) .
запрошує інформацію про щось або про когось (скільки йому / їй років, який / а він / вона). מספרים	Звертання до аудиторії
повідомляє дуже коротке, підготовлене висловлювання;	
представляє виступаючого, пропонує щось הוא תלמיד, היה מורה כך, כחי, תן, תני	
Змістова лінія «Читаємо»	
Післябукварний період	
Удосконалення навички читання і письма.	
Учень / учениця:	
читає букварні тексти цілими словами (окремі слова ускладненої структури — за одиницями читання), правильно інтонуючи речення, різні за метою висловлювання та інтонацією — розповідні, питальні, спонукальні,	Читання речень, коротких текстів з вивченими буквами. Правильне інтонувannya речень, у кінці яких стоять різні розділові знаки. Практичне засвоєння розділових знаків: крапка, кома, знак питання, знак оклику.

окличні (без уживання термінів) з орієнтацією на відповідні розділові знаки;	
правильно озвучує графічний образ слова та співвідносить його зі значенням, тобто розуміє прочитане;	Швидке зорове сприйняття слів , що складаються з 2-4 букв.
читає за синтагмами , об'єднуючи слова у певні смислові групи;	
читає вголос (звернене читання) виразно, з правильним наголосом та інтонацією;	Читання вголос.
читає у природному темпі текст, побудований на знайомому мовному матеріалі, з малюнками замість знайомих слів з невідомою графікою;	
розуміє і адекватно виконує короткі інструкції до навчальних завдань у підручнику та запропонованих учителем (для виконання індивідуально, в парах, у групах) текстів типу вітань, побажань, прохань тощо, адресованих учневі з боку вчителя чи однокласників;	Читання інструкцій.
розуміє короткі, прості послання на листівках;	Читання кореспонденції.
впізнає знайомі назви, слова і дуже прості фрази або прості написи у більшості звичайних повсякденних ситуацій;	Читання з метою орієнтації.
складає власну думку щодо змісту простішого інформаційного матеріалу та коротких простих описів, особливо коли є візуальна опора;	Читання для отримання інформації та аргументації.
розуміє прочитані прості короткі розпорядження / пояснення (н-д., як потрапити з пункту А до пункту Б).	Розвиток читацьких умінь:
читає цілими словами і розуміє прочитане;	- читати правильно цілими словами і розуміти прочитане;
читає швидко та виразно;	- читати швидко;
може здогадатися про можливе продовження змісту тексту для читання;	- читати виразно;
вміє працювати з дитячою книжкою.	- читацької догадки;
	- працювати з дитячою книжкою.
практично розрізняє, називає структурні елементи дитячої книжки: обкладинка, корінець, сторінка;	Робота з дитячою книжкою.
виділяє , показує на обкладинці та в середині книжки назву (заголовок) твору, прізвище письменника, ілюстрації;	Розуміють поняття, засвоєні в українській мові: письменник, його прізвище, назва (заголовок) книжки (твору), малюнок (ілюстрація), обкладинка, написи на ній, корінець, сторінка.
правильно називає книжку (твір): спочатку прізвище письменника, потім назву (заголовок);	Формування умінь правильно називати книжку (твір): , спочатку прізвище письменника, потім назву.

<p>розглядає дитячу книжку (ілюстрації, назву, прізвище письменника);</p> <p>показує в незнайомій книзі обкладинку, корінець, номери сторінок, малюнки; ім'я автора й назву книги (на обкладинці, на корінці, у середині книги);</p> <p>висловлює припущення про можливий зміст книги на основі розглядання її обкладинки, малюнків у тексті; зіставляє сказане з реальним змістом після слухання або читання книги;</p>	
правильно перегортає книгу;	Формування початкових умінь читати-розглядати дитячу книжку.
знаходить зазначену сторінку;	Практичне ознайомлення з напрямком читання та гортання книжки (справа наліво); зі способами позначення сторінок в єврейській традиційній та дитячій літературі (засобами гематрії – позначення цифр відповідними літерами івритського алфавіту)
розуміє цифрове значення зазначеної літери сторінки;	
знаходить на сторінках підручника умовні значки, а також різні види навчальних матеріалів (пояснення матеріалу, приклади, вправи, таблички, художні тексти й ін.) і пояснює їхнє призначення;	
практично розрізняє дитячі періодичні видання: газету, журнал, правильно називає 1—2 дитячі журнали (наприклад, "הארץ");	Ознайомлення школярів з періодичними виданнями (дитячі газета, журнал).
застосовує знання, уміння і навички,	
дотримується правил поведінки, набутих на уроках української мови.	Практичне ознайомлення учнів з поняттями : бібліотека, бібліотекар, читальна зала
	Ознайомлення школярів з основними правилами гігієни читання-розглядання, з правилами збереження книжки, правилами поведінки в бібліотеці.
Змістова лінія «Взаємодіємо письмово»	
Учень / учениця:	
пише правильно букви івритського алфавіту;	Техніка письма. Письмо прописних літер івритського алфавіту.
пише під диктування склади, слова, речення;	Письмо під диктування слів, засвоєних в усному мовленні. Написання зорових диктантів (Діти дивляться на написане на дошці, читають вголос та мовчки, потім вчитель стирає написане з дошки, а діти пишуть по пам'яті.)
називає і вживає на письмі пунктуаційні знаки: <i>крапку, кому, тире, знаки оклику і питання</i> ;	Функції пунктуаційних знаків.
дотримується гігієнічних вимог у процесі письма, використовує навички, набуті на уроках української мови.	Використання набутих умінь і навичок письма (включаючи правописну грамотність) для різного виду письмових робіт: списування тексту, зорово-слухові диктанти,
списує друкований і рукописний текст,	

дотримуючись каліграфічних вимог; виконує мовні завдання фонетико-графічного, лексичного, граматичного характеру;	письмо з пам'яті; перевірка написаного.
пише з пам'яті окремі слова, висловлювання (2-3), віршованій і прозаїчний текст (2-4 коротких рядка);	
пише під диктування слова, речення з 3—4 слів (з урахуванням службових слів), у яких написання не розходиться зі звучанням, зв'язний текст, у якому написання слів відповідає вимові (інші слова записуються на дошці або диктуються орфографічно, коментуючи або нагадуючи учням про певні правописні особливості);	
пише під диктування попередньо розглянутий і обговорений текст (зорово-слуховий диктант);	
перевіряє написане, звіряючи його зі зразком;	
знаходить у парі слів те з них, яке написано неправильно (на матеріалі опрацьованих слів);	
складає письмове висловлення з опорою на допоміжні матеріали – малюнок, опорні слова, план, даний початок, сполучення слів і ін.;	Складання текстів за малюнком, опорними словами, планом.
складає, записує (самостійно та за допомогою вчителя) письмове висловлення про ту або іншу подію у своєму житті, про своє відношення до прочитаного або прослуханому й ін. (2-3 речення) за ілюстрацією, навчальною ситуацією тощо;	Самостійні письмові висловлення на основі життєвого досвіду (2-3 речення). Робота у зошиті без друкованої основи (сітка №5 - клітинка).
Змістова лінія «Досліджуємо медіа»	
Учень / учениця:	
<i>сприймає</i> прості медіапродукти;	Розширення уявлення про медіа, робота з медіапродукцією Інтернет (загальне уявлення про віртуальне спілкування, етику віртуального спілкування, безпеку в Інтернеті).
<i>обговорює</i> зміст і форму простих медіатекстів, <i>розповідає</i> , про що в них ідеться;	Комп'ютерні ігри як джерело навчання, розвитку і відпочинку.
<i>визначає</i> , кому і для чого призначений медіатекст;	Вплив на здоров'я. Реклама (вплив реклами на поведінку людини, реклама в медіа, як захиститися від небажаного впливу реклами).
<i>пояснює</i> зміст вербальної і невербальної інформації в медіапродуктах;	
<i>висловлює</i> свої враження від змісту і форми медіапродукту;	Зміст і форма медіа текстів (елементи форми і їх значення для сприйняття основних ідей

	(колір, музика, анімація у мультфільмах), музика в рекламі)
<i>створює</i> прості медіапродукти (листівка, sms-повідомлення, фото, колаж, комікс тощо) з допомогою інших	
Змістова лінія «Досліджуємо мовні явища»	
Звуки й букви. Склад. Наголос	
Учень / учениця:	
вимовляє слово за правилами вимови (слідом за вчителем);	Склад. Наголос.
ділить слово на склади, визначає наголос у слові (слідом за вчителем);	Звуки слова. Ланцюжок звуків слова.
вимовляє ланцюжок звуків слова (слідом за вчителем);	
виділяє зазначений звук слова;	Голосні й приголосні звуки. Дзвінки й глухі, «сильні» й «слабкі» приголосні.
вимовляє приголосні звуки без призвучу голосного;	Букви івритського алфавіту. Звукове значення букв (у зіставленні з буквами українського алфавіту).
розрізняє на слух голосні й приголосні звуки, «сильні» й «слабкі», дзвінки й глухі приголосні звуки (за допомогою вчителя);	Перенос.
розрізняє букви івритського й українського алфавітів (назва, звукове значення), не змішує їх при читанні й письмі;	Неповна відповідність між написанням і вимовою слова.
пояснює , який звук позначений зазначеною буквою в слові.	
Слово	
співвідносить слово й зображення предмета, дії, ознаки;	Значення слова. Тематичні групи слів.
	Вимова слова.
ставить питання до слів (Хто? Що? Який? Що робить? Скільки? Як? Де? Куди? Коли? і ін.);	Питання до слова, відповідно до частини мови, до якої воно відноситься.
ділить ряд слів на 2-3 групи за значенням (професії людей, що працюють у школі; види транспорту; слова, що позначають час, кількість і ін.);	
підбирає слова із зазначеним значенням; слова, що відносяться до окремих тематичних груп (навчальні речі, родичі, люди, що працюють у школі й ін.);	
вибирає з ряду слів те, якому відповідає дане вчителем тлумачення значення слова;	
пояснює значення слова (за зразком);	
складає (за зразком) сполучення слів;	
оцінює правильно / неправильно вжите слово;	

удосконалює текст, замінюючи невдало використані слова.	
Формування граматичних умінь	
<p>правильно вживає відібрані граматичні форми мови іврит у мовленні;</p>	<p>Іменники:</p> <ul style="list-style-type: none"> - чоловічого роду однини без спеціальних показників (שיעור, דגל, יום) та суфіксальних показників [-a] (צבע, כובע, טבע, [-e] (אריה) та [-i] (רבי)); - чоловічого роду однини на позначення предмета (כדור, רחוב); - жіночого роду однини з суфіксальними показниками [-a] (כיתה, תורה, משפחה), [-t] (שבת, צלחת), [-e] (מחברת), [-ot] (אחות), [-it] (מכונית) та [-ut] (חנות); - іменники чоловічого роду множини із суфіксом [-im] (חברים) та жіночого роду множини із суфіксом [-ot] (מתנות); - іменники двоїни з суфіксом [-aim] (שמיים, מיים, מכנסיים); - деякі винятки спеціально не розглядаються, а вивчаються на практичному рівні за необхідності їх використання у мовленні. - а позначення власних назв – імен, вулиць, міст, країн (יוסף, טלי, הרצל, ארץ, כותל המערבי, ירושלים, קייב ישראל, אוקראїна); - запозичені іменники (טלפון, גיטרה, תיאטרון); - назви навчальних дисциплін (עברית, חשבון, מחשבים שיעור, טבע).
	<p>Означений артикль -ה (перед іменниками)</p>
	<p>Прикметники</p> <ul style="list-style-type: none"> - якісні: <ul style="list-style-type: none"> ✓ однини чоловічого роду без спеціальних показників (אדום, ענק, חדש) та суфіксом [-e] (רזה) та жіночого роду з суфіксом [-a] (קטנה גדולה, נחמדה), [-t] (מרכזית) (ת); ✓ множини чоловічого роду з суфіксом [-im] (יפים) та жіночого роду з суфіксом [-ot] (לבנות); - відносні з суфіксом [-i] (ציבעוני, אוקראїни, יהודי מזרחי); - узгодження іменників з прикметниками (ילדה טובה, ציור יפה); - винятки: назви міст + прикметник жіночого роду (ירושלים עתיקה).

Дієслова

- ієслова теперішнього часу 1, 2 та 3 особи чоловічого і жіночого роду однини порід пааль (יכול, ישב, קם), піель (טלפן, דבר);
- ієслова наказового способу дії 2 особи однини та множини (תנו, תני, קח, קחי, קחו, שם, שמי, שמו, שב, שבי, שבו);
- модальні дієслова: *бути, хотіти, любити* (היה, רוצה, אוהב);

Числівники

- ількісні:
  - ✓ від 1 до 20 жіночого роду;
  - ✓ від 1 до 10 чоловічого роду;
- порядкові від 1 до 6 (дні тижня).

Прислівники

- ксті:
  - ✓ ii (מצוין),
  - ✓ асу (עכשיו, היום),
  - ✓ ісця (כאן, שם, פה),
  - ✓ апрямку дії (למעלה, למטה),
- кількісні (מספיק, הרבה, עוד).

Займенники

- особові займенники 1, 2 та 3 особи чоловічого та жіночого роду однини (אני, היא) та 1, 2 й 3 особи чоловічого та жіночого роду множини (אנחנו, הם, הן);
- вказівні займенники чоловічого та жіночого роду однини (זה, זאת) та множини (אלה);
- питальні займенники та слова (מי? מה? לאן? למי? באיזה? מאיך? למה? איפה? כמה? מתי? איך? איזה?);

Прийменники

- ב-, ל-, מ-, ע-, על, עם, עוד, על-יד;
- ідмінювання прийменників של та ל- (לי, שלי, שלך, שלו, שלה), (לך, ל, לה);

Частки

את, יש, אין, כן, לא;

Сполучники

(ו, גם, או, אבל, כי) єднальні та протиставні

Сміхут

	на практичному рівні (בית ספר, שבת שלום, חדר, אוכל, שם משפחה).
--	---

Загальні характеристики ситуативного спілкування

Тематика ситуативного спілкування	Мовний інвентар – лексичний діапазон	Мовленнєві функції
Моя країна – Україна	символи держави	<ul style="list-style-type: none"> • привітатися • попрощатися • вибачитися • подякувати • представити себе/когось; • називати/описувати когось/щось • ставити запитання і відповідати на них • розуміти та виконувати прості вказівки/інструкції/команди • розуміти прості інформаційні знаки • вітати зі святом • виражати настрій
Я, моя родина і друзі	члени родини числа до 20 вік молодших членів родини і друзів щоденні справи	
Відпочинок і дозвілля	прогулянка хобі	
Природа	пори року дикі та свійські тварини	
Людина	частини тіла предмети одягу	
Свята та традиції	день народження час (години) святкове меню	
Харчування	фрукти овочі напої ціна	
Школа	моя класна кімната	